

La mosca cieca

Andrea Pandolfo

(po Satiejevi Colin Maillard iz Sports & Divertissements, 6)

Il corale

Choral inapétissant - Erik Satie | L'immangiabile è corale - Andrea Pandolfo

Morbidamente Rosacrociano

Michelangelo Rinaldi

(po Satiejevi Sonnerie de la Rose+Croix)

Brothers

Paolo Pandolfo

Albertone sui baffi di Satie

Andrea Pandolfo

Sonneries de la rose+croix

Erik Satie (priredba Michelangelo Rinaldi,
Paolo Pandolfo, Andrea Pandolfo)

Il Flirt

Le Bijou - Marin Marais, priredba Paolo Pandolfo | Le Flirt - Erik Satie |
Il flirt - Andrea Pandolfo | Le Bijou - Marin Marais, priredba Paolo Pandolfo

Respiro

Paolo Pandolfo

Impassibile Infiammato

Andrea Pandolfo, Ornella Volta

Sogno coniugale

Michelangelo Rinaldi

La Caccia

Andrea Pandolfo

(po Satiejevi La Chasse iz Sports & Divertissements, 3)

La maritata

Le Réveil de la mariée - Erik Satie, priredba Paolo Pandolfo,
Michelangelo Rinaldi | La Mariée - Marin Marais, priredba Paolo Pandolfo

Preghiera Rosacrociana

Michelangelo Rinaldi

(po Satiejevi Sonnerie de la Rose+Croix)

Valzer Rosacrociano

Michelangelo Rinaldi

(po Satiejevi Sonnerie de la Rose+Croix)

Commiato

Andrea Pandolfo

Kulturni dom Nova Gorica

Bevkov trg 4, 5000 Nova Gorica

05 33 540 13

pr@kulturnidom-ng.si

www.kulturnidom-ng.si

Vstop prost.

Zbiramo prostovoljne prispevke za prizadete v letošnjih poplavah.

Festival omogočajo:

MESTNA OBČINA
NOVA GORICA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Občina Brda

Podporniki in partnerji:

Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Brda, Društvo DRAMSAM Centro Giuliano di musica antica,
Mednarodni festival Musica Cortese, Frančiškanski samostan Kostanjevica,
Goriški muzej, Zavod Kinokašča

SI

IT

GO! 2025
NOVA GORICA
GORIZIA

Evropska prestolnica kulture
Capitale europea della cultura
European Capital of Culture

FLORES MUSICAE

Festival srednjeveške in renesančne glasbe

Nova Gorica · Goriška brda

Sobota, 23. september 2023, ob 20.00

Mala dvorana Kulturnega Doma Nova Gorica

KIND OF SATIE

Paolo Pandolfo (Italija), viola da gamba, pripovedovalec
Michelangelo Rinaldi (Italija), harmonika, klavir, toy piano
Andrea Pandolfo (Italija), trobenta, krilovka (fligelhorn),
pripovedovalec, petje, umetniško vodstvo

Kind of Satie se je rodil iz našega srečanja z nadrealističnimi, ostrimi izraznimi oznakami Erika Satieja, ki jih je zbrala, prevedla v italijanščino in po abecednem vrstnem redu predstavila Ornella Volta v *Quaderni di un mammifero* (Milano: Adelphi Edizioni, 1980). Skladba *Impassibile infiammato* (*Nestrastno goreče*) pripoveduje o teh znamenjih v glasbi: pesniško jedro je tisto, ki kot v koncentričnih krogih osvetljuje vse druge skladbe, vključene v ta program. Program je potovanje v Satiejevo poetiko, filtrirano skozi našo osebno glasbeno senzibilnost, saj je za nami veliko let skupnega eksperimentiranja z zvočnimi stili, ki so neobičajni in daleč od mainstreama. Glasbeni material Kind of Satie je sestavljen iz avtorskih skladb, glasbe (in besed) Erika Satieja, proste improvizacije in kratkih posegov v baročni repertoar za violo da gamba.

Sonneries de la Rose+Croix (1892) in *Sports et Divertissements* (1914) je Satie sestavil v časovnem okviru od konca 19. stoletja do začetka prve svetovne vojne. Ti dve skladbi sta matrica lastnih skladb in vir navdiha za gradnjo ter oblikovanje lastne umetniške vsebine in ustvarjanja. Obe kompoziciji, ki se včasih pojavljata eksplicitno, včasih le kot konceptualna evokacija, predstavljata nasprotujoči si polarnosti, bogati s kompozicijskimi dražljaji. Prvo delo kaže svojo obsežnost z obilico ezoteričnih predlogov, drugo prihaja s svojo bliskovito kratkostjo in močno inventivnostjo brez jezikovnih konvencij. Deli zaznamujeta tudi polarizirano zgodovinsko distanco, ki stoletje pozneje prihaja k nam polna asonanc in navzkrižnih sklicevanj na življenja današnjih ljudi. Glasba obeh odzvanja z nami, ki smo, tako kot Satie, prešli pot od ambiciozne mladosti do razočaranja v zrelih letih, zaznamovanih s svetom, ki natanko stoletje pozneje spet razpada na koščke.

Kaj je še vedno, po 157 letih od rojstva Erika Satieja, aktualno v *Sports et Divertissements*, ki obujajo slabotno lahkotnost dobre in lepe francoske buržoazije le nekaj tednov pred prvo svetovno vojno? Koliko je za nas glasbenike še vedno aktualno in sprejemljivo v bojevitnem odcepu Erika Satieja od glasbenih konvencij, pogosto tako brez pomena v njegovem in tudi našem času?

S formalnega vidika sta *Sonneries de la Rose+Croix* in *Sports et Divertissements* rdeča nit, ki povezuje naše izvorne skladbe, glasbo za gambo Marina Maraisa in nenazadnje veselje besed: Satie je ljubil dodajati opombe kot podtekst ali kot svojeglavo izrazno oznako partituram. Vedno so bile samo in izključno v korist izvajalcev. V našem delu se njegove besede namesto tega razkrijejo, artikulirajo, zapojejo: postanejo sestavni del zvočnega mozaika. Prepričani smo, da dejanje razkritja tistega, kar je Satie želel skriti, ne predstavlja več izdaje, poleg tega verjamemo, da se bo vrednost poetike Erika Satieja le povečala, če bo demistificirana s tem, da se bo spustil iz svojega s prahom

inkrustiranega piedestala kot akademski in nedotakljivi skladatelj. Na ta način predlagamo zvok, ki ga še nismo slišali, zvok, ki je presenetljiv zaradi zmožnosti sugestije in izražanja svoje transparentnosti, zvok, ki ga dobimo z igranjem sodobne trobente in krilovke skupaj s harmoniko, elektroakustično violo da gamba, klavirjem in toy pianom.

Glasbena pisava sega od najintimnejših tonov do orkestrskih sugestij, od minimalizma do svobodne improvizacije, od renesančnega slogovnega kontrapunkta do elektronske glasbe, ki se tenkočutno spreminja v rockovske in jazzovske atmosfere.

Andrea Pandolfo

Program Kind of Satie je leta 2016 naročil in produciral Teatro Miela iz Trsta. Zgoščenka Kind of Satie je izdala španska založba Glossa Music aprila 2017 (ilustracije Tinka Volarič, fotografije Thomas Lenardi).

Paolo Pandolfo, »eden najbolj briljantnih in poetičnih trenutnih predstavnikov instrumenta ...« (L. Kemp, Gramophone UK), je raziskovanje na področju renesančnih in baročnih glasbenih idiomov začel okoli leta 1979 skupaj z violinistom Enricom Gattijem in čembalistom Rinaldom Alessandrinijem. Nato je študiral pri Jordiju Savallu na Scholi Cantorum Basiliensis v Švici.

Od leta 1982 do 1990 je bil član ansambla Jordija Savalla Hesperion XX in z njimi nastopal po vsem svetu ter posnel na stotine koncertov in desetine posnetkov. Leta 1990 je začel solo kariero z izdajo prvega solo posnetka, *Sonate C. P. E. Bach*. Istega leta je postal profesor na Scholi Cantorum Basiliensis v Baslu.

Potem ko je snemal za različne založbe, se od leta 1997 vsi njegovi CD-ji pojavljajo ekskluzivno za špansko Glossamusic. Izdal je veliko zgoščenk, v glavnem osredotočen na solistični repertoar za viole (Marais, Forqueray, St. Colombe, T. Hume, C. F. Abel, J. S. Bach, De Machy, Couperin). Njegova transkripcija šestih solističnih suit J. S. Bacha je takoj postala »must« za vsako celotno Bachovo diskografijo. Zanimanje za zgodovinsko improvizacijo ga je pripeljalo do izdaje *Improvisando*, popolnoma improviziranega programa, ki temelji na renesančnih vzorcih. Večina njegovih posnetkov je prejela nagrade najrelevantnejših svetovnih glasbenih revij. Zadnja izdaja je bila *Marais 1689*, skladbe za eno in dve violi (z Amélie Chemin) iz prve knjige M. Maraisa. Posveča se tudi kompoziciji (zgoščenka *Travel Notes* – nova glasba za violo da gamba). Vabijo ga na mojstrske tečaje po vsem svetu.

Paolo Pandolfo skuša graditi mostove med svojo preteklostjo in sedanostjo ter v svoje predstave vnaša spontano in neposredno življenje skupaj s strogo filološko interpretacijo. Prepričan je, da je dediščina starodavne glasbe v kombinaciji s prenovljenimi veščinami improvizacije lahko močan navdih za prihodnost zahodne glasbene tradicije.

www.paolo.pandolfo.com

Michelangelo Rinaldi, je multiinstrumentalist iz Italije. Diplomiral je iz klavirja in oboe na Konservatoriju v Lucci (kjer je študiral tudi kompozicijo) ter iz fortepiana in proste improvizacije na Glasbeni akademiji v Baslu. Poleg tega igra harmoniko, orgle, baročno oboo, šalmaj, friscaletto, tolkala ...

Njegov repertoar sega od srednjeveške glasbe (Ensemble Mediva) do sodobne glasbe (Il teatro del Faro) prek ljudske glasbe (La Banda Ki in Ensemble Estovést) in komorne glasbe. Igral je po vsej Evropi, tako na ulicah kot tudi na pomembnih festivalih in v koncertnih dvoranah (Schwetzinger Festspiele, Festival Yehudi Menuhin v Gstaadu, Herkulova dvorana v Münchnu, Puccinijev festival v Torre del Lago itd.), njegova številna glasbila se je slišalo na pomembnih radijskih postajah, vključno z RAI, Nemškim radiem, SWR, ORF in Bavarskim radiem. Je organist in zborovodja v cerkvi sv. Pija X. v Baslu.

Andrea Pandolfo je diplomiral iz glasbe leta 1993 in je učitelj trobente od leta 2003. Trenutno deluje kot avtor glasbenih projektov za gledališče, kino in televizijo ter kot instrumentalist in skladatelj v več skupinah na področju glasb sveta, sodobne, ljudske, jazz in stare glasbe. Njegova diskografija šteje več kot 15 albumov.

S svojo glasbo in inštrumentom je nastopal po vsej Evropi v najrazličnejših kontekstih, od trgov in festivalov svetovne glasbe in jazza do najprestižnejših dvoran klasične glasbe, kot sta Concertgebouw v Amsterdamu ali avditorij Parco della Musica v Rimu.

Leta 1996 je bil soustanovitelj Klezroyim, mednarodno priznane klezmer skupine, ki je izdala šest albumov z več kot 50.000 prodanimi izvodi po vsem svetu. Leta 2005 je komponiral, aranžiral in orkestriral zvočno podlago za dokumentarni film *In un altro paese* Marca Turca. Leta 2007 je sodeloval kot avtor in aranžer pri soundtracku filma *Go-gotales* (2007) Abela Ferrara.

Od leta 2018 živi v Sloveniji, kjer je trobentač in klavirist v skupini Bakalina Velika Janija Kutina in Renate Lapanja ter stalen član benda, ki spremlja Svetlano Makarovič na njenih nastopih. Od leta 2019 poučuje trobento in francoski rog na Glasbeni šoli Tolmin.